* కొత్త రచయితలు

లవ్ స్టోరి

ర్యాగింగ్

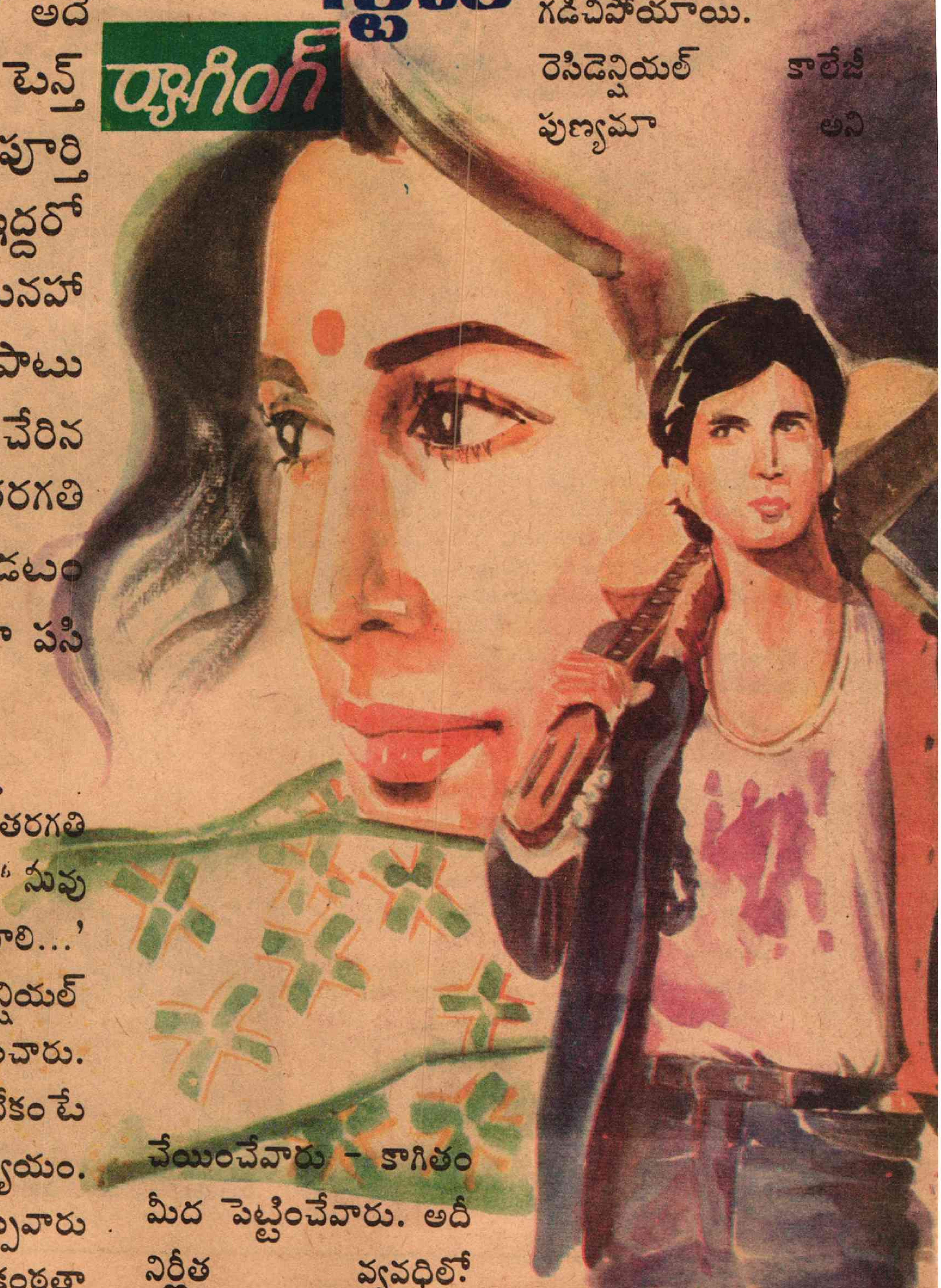

ఎల్. కె. జి. ఏ కాన్వెంట్‌లో చదివానో అదే కాన్వెంట్‌లో టెన్త్ స్టాండర్డు పూర్తి చేసాను. ఏ ఇద్దరో ముగ్గురో మినహా నాతో పాటు ఎల్. కె. జి.లో చేరిన వారే పదవ తరగతి వరకూ వుండటం వలన మేమంతా పసి వాళ్ళంగానే మిగిలిపోయాం.

పదవ తరగతి పూర్తవగానే 'నువు డాక్టరువి కావాలి...' అన్నారు. రెసిడెన్షియల్ స్కూలులో చేర్పించారు. అది స్కూలు అనేకంటే 'బట్టీ' అనడం న్యాయం. ఒక పాఠం చెప్పేవారు దానిని కంఠతా చేయించేవారు - కాగితం మీద పెట్టించేవారు. అదీ నిర్ణీత వ్యవధిలో.

సినిమాలు, సరదాలు, బంధువులు అనే వారు లేకుండా ఓ రెండేళ్ళు గడిచిపోయాయి. రెసిడెన్షియల్ కాలేజీ పుణ్యమా అని

మెడిసిన్‌లో సీటొచ్చింది. రెండేళ్ళు దేని కోసం ఘోర తపస్సు చేశానో ఆ తపస్సు ఫలించింది.

ఆ ఆనం[illegible]ంగానే ఏడ్చేశాను. ఏ [illegible]స్తైన [illegible] లేని నేను మెడికల్ కాలేజీలో[illegible]. నేను ఎల్.కె.జి. నుంచి [illegible] అంతం [illegible]గా [illegible] కాలేజీ అయితే రకుల షెడ్డులే! ఆ[illegible] నాకా [illegible]నుంచి ప్రొఫెషనల్ కాలేజీలో[illegible] [illegible]. చాలా పెద్ద పెద్ద బిల్డిం[illegible] భవంతుల మధ్య రక రకాల మొక్కలు, చెట్లు. ఆ చెట్ల క్రింద అమ్మాయిలు - అబ్బాయిలు.

అంతమంది అమ్మాయిల్ని ఒక్కసారిగా, ఒకే చోట అంతకు ముందెన్నడూ చూడలేదు. చూసినా గుర్తు లేదు - అనే కంటే ఆ దృష్టితో చూడలేదనడం బాగుంటుందేమో. కొందరి చేతుల్లో - ఒంటిమీద స్టెత్‌లు; తెల్ల కోటులు. అంటే వారంతా కాబోయే డాక్టర్లన్నమాట. నాకు సీనియర్లు. రేపటి రోజున నేను కూడా... ఆ భావన పులకింతగా వుంది; గగుర్పాటుగా వుంది. ప్యాంటు లోపలికి చొక్కా దోపుకుని బెల్టు పెట్టుకోవడం వల్లనో ఏమో ఉక్క బోతగా వుంది. కాళ్ళకు కొత్త బూటు వేసుకోవడం వల్లనో, నెర్వస్‌నెస్ వల్లనో అడుగు ముందుకు పడటం లేదు. సరిగ్గా అప్పుడు జరిగిందిది-

"హలో డాక్టర్ ..."

ఇప్పటి వరకూ నన్ను డాక్టర్ అని పిలిచిన వారు లేరు. మొదట్లో నన్ను కాదు అనుకున్నాను గాని, ఓ ఆడపిల్ల చెయ్యెత్తి నన్ను ఉద్దేశించి పిలవడంతో ఆమె

పిలుస్తున్నది నన్నేనని అర్థమయింది.

ఆమె మాటలకి ఒంట్లో విద్యుత్ నరనరాల్లోనూ వెచ్చగా పాకుతున్న ఫీలింగ్...

అప్రయత్నంగా నా అడుగులు ముందుకు పడటం ఆగిపోయాయి.

"డాక్టర్, మీ పేరేమిటి" నా దగ్గరకు వచ్చి అడిగింది.

చెప్పాను.

ఫ్రెషర్ని అని తెలుసుకుని, "ర్యాంక్ ఎంత?" అనడిగింది.

మళ్ళీ సమాధానం చెప్పాను. ఎందుకో ఆమెతో మాట్లాడుతుంటే మనసుకెంతో హాయిగా వుంది - గర్వంగానూ వుంది.

"ఫస్ట్ ఎటెంప్టా?"

"అవును..." అన్నట్టుగా తలూపాను.

"ఓ మై గాడ్... ఫస్ట్ ఎటెంప్ట్‌తోనే మెడిసిన్ సీటు సంపాదించారే. రియల్లీ యు ఆర్ గ్రేట్..." కళ్ళు వెడల్పు చేసి, మూతి సున్నాలా చుట్టి, గుండెల మీద చేయి వేసుకుని ఆశ్చర్యాన్ని అంతకు మించి ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేసినట్టు అనిపించింది నాకు.

ఆమె ప్రశంసకి మనసు జల్లుమంది- గుండె గుబులుగా వుంది - సంబరంగా వుంది - గమ్మత్తుగా వుంది

"మీదే వూరు..."

సమాధానం చెప్పాను.

"మీ వివరాలు ఇన్ని అడిగాను కదా... నా గురించి ఏమీ తెలుసుకోవాలనిపించడం లేదా మీకు?"

—తొలి పలకరింపుతో, తొలి చూపుతో నా మీద పన్నీటి జల్లు జలకరించిన ఆమె వివరాలు అప్పటి వరకూ అడగనందుకు - ఆ ఆలోచన రానందుకు నన్ను నేను తిట్టుకుంటూ అడిగాను - అడుగుతూ ఆమె వైపు ధైర్యంగా చూశాను. బహుశా నా జీవితంలో ఓ ఆడపిల్లని అంత ధైర్యంగా చూడటం - చూడాలన్న కోరిక కలగడం అదే మొదటిసారి.

పచ్చని పసిమి... పాలిష్ పెట్టిన గంధపు బొమ్మలా వుంది. పవిట కొంగుని భుజం చుట్టూ తిప్పి పట్టుకుంది. రివ్వున వీస్తున్న గాలికి ఆమె ముంగురులు ముఖం మీదపడుతున్నాయి.

ఆమె తన వివరాలు చెప్పబోతూ ఎందుకో హఠాత్తుగా ప్రక్కకు చూసి ఆగిపోయింది. అప్రయత్నంగా నేనూ ఆ వైపు చూశాను. కాలేజీ లైబ్రరీ కనిపించింది — లైబ్రరీ మెట్లెక్కుతూ ఒకాయన కనిపించారు.

"నాకో చిన్న సాయం చేసిపెట్టాలి. ఇప్పుడు లైబ్రరీలోకి వెళ్తున్న ప్రొఫెసర్‌గారి దగ్గరికి వెళ్ళి మేడమ్ పేథాలజీ డిపార్టుమెంటులో వున్నారని చెప్పండి..."

"విత్ ప్లెజర్..." అంటూ ఆమె దగ్గర్నుంచి లైబ్రరీ వైపు దారితీశాను.

మెడికల్ కాలేజీ ఆవరణలోకి అడుగు పెట్టడం ఎంత థ్రిల్లింగ్‌గా వుందో, లైబ్రరీ మెట్లెక్కడం అంతకన్నా థ్రిల్లింగ్‌గా వుంది. ఆ ఆనందంతో ఒకటికి రెండు మెట్లెక్కుతున్న నేను ఎదురుగా వస్తున్న వ్యక్తిని చూడలేదు. ఢీకొన్నాను. వాస్తవానికి నేను బ్యాలెన్సు తప్పి పడిపోవలసిందే - కాని ఆయన నన్ను పట్టుకోవడంతో నిలదొక్కుకోగలిగాను.

"ఆర్ యూ కనెక్టెడ్ టు దిస్ ఇన్‌స్టిట్యూషన్?"

"యస్ సార్..." అంటూ నా వివరాలు చెప్పాను.

"ఫ్రెషర్ని అన్నమాట ... ప్రొఫెసర్లకి ఎదురుగా రావడం సభ్యత అనిపించుకోదు. కాలేజీ ప్రెమిసెస్‌లో చాలా డిసిప్లిన్డ్‌గా వుండాలి. ప్రొఫెసర్స్ ఫేవర్ సంపాదించాలి. బైదిబై నా పేరు ప్రొఫెసర్ రత్నం ... పేథాలజీ" అంటూ తనని తాను పరిచయం చేసుకున్నారు.

"నమస్కారం సార్... మీ కోసమే వస్తున్నాను. మేడమ్‌గారు డిపార్టుమెంట్‌లో వుంటానని మీతో చెప్పమన్నారు."

"మేడమ్'గారా', మా డిపార్ట్‌మెంట్‌లో లేడీస్ ఎవరూ లేరే..." అని, "ఓ...సీనియర్స్ జూనియర్స్‌ని ర్యాగ్ చేస్తుండనమ్మ. అదీ మంచిదే. సీనియర్స్‌కి జూనియర్స్‌కి రాపోర్ట్ పెరగడానికి దోహదపడుతుంది. గుడ్‌లక్ ..."

...మా వెళ్లిపోయారాయన.

అప్పుడు అర్థమయింది నాకు - ఓ సీనియర్ స్టూడెంట్ నన్ను ఆటపట్టించిందని!

ఆమెపట్ల మునుపటి గౌరవభావం లేదు. ఆ స్థానంలో అక్కసు చోటు చేసుకుంది. అంతలో ఎటునుంచి వచ్చారో నలుగురు అబ్బాయిలు వచ్చారు. ఫోర్త్ ఇయర్ మెడిసిన్ చేస్తున్నట్టు తమని తాము పరిచయం చేసుకున్నారు. ఫ్రెషర్ని అయిన నేను డైరెక్టుగా పెథాలజీ ప్రొఫెసర్‌తో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడిన నా అదృష్టాన్ని తెగ మెచ్చుకున్నారు. అప్పుడు అసలు విషయమేమిటో చెప్పాను. "కోకిలసంగతా మను చెప్పేది. ఆమె కూడా నీలాగే ఫ్రెషర్. అయినా నిన్ను బాగా ఫూల్ చేసింది" అన్నాడొకడు.

"ఇక్కడ ఫూల్ చేసే ప్రసక్తి లేదు. ఫ్రెషర్ కదా, ర్యాగింగ్‌లో ఇదొక భాగం" అన్నాడు ఇంకొకడు.

"ఒక ఫ్రెషర్‌కి మరొక ఫ్రెషర్‌ని ర్యాగ్ చేసే అర్హత లేదు."

"ఓ.కె. లీవ్ ఇట్. మనం కూడా ఇప్పుడు ఇతన్ని ర్యాగింగ్ చేయాలి ..." అంటూ కొంచెం దూరంలో వున్న చెట్టువైపు చూపించారొక ఫ్రెషర్ని ప్యాంటు ఊడదీయించి, కట్ డ్రాయరుతో గుంజీలు తీయిస్తున్నారు సీనియర్స్.

"చూడు మిస్టర్, ఇంతకు పూర్వం నీతో మేడమ్‌నని చెప్పుకుని నిన్ను దారుణంగా ఫూల్ని చేసిందే ... ఆ అమ్మాయిని నువ్వు ముద్దు పెట్టుకోవాలి..."

'ముద్దు' అన్న మాట వినగానే నా నవనాడులూ కృంగిపోయాయి.

"నువ్వు అందుకు ఒప్పుకోలేదనుకో, అప్పుడు ప్యాంటు వూడదీయించి అండర్ వేర్‌తో కాలేజీ ఆవరణ అంతా పరిగెత్తిస్తాం" అని ఒకడంటే -

"అంతేగాదు ఆ అమ్మాయిని తీసుకొచ్చి ఆ అమ్మాయితో నీకు ముద్దు పెట్టిస్తాం" అని రెండవ వాడు అన్నాడు.

"ఆ అమ్మాయిని నీవు ముద్దు పెట్టుకున్నా- నిన్ను ఆ అమ్మాయి ముద్దు పెట్టుకున్నా ముద్దు ముద్దే. నువ్వు అంగీకరిస్తే అండర్‌వేర్‌తో కాలేజీ ఆవరణలో తిరిగే ప్రమాదం తప్పుతుంది. లేదా నీ ఇష్టం" అన్నాడు ఇంకొకడు.

మేడమ్‌నని చెప్పుకొని ఆ అమ్మాయి నన్ను అంతగా అవమానించిందన్న అక్కసుతో వున్నానో - లేక ప్రొఫెసర్ రత్నం వలపో నాపై బాగా పనిచేసిందో గాని ఆ అమ్మాయిని ముద్దు పెట్టుకోవడానికే సిద్ధమయ్యాను.

మొదటి ముద్దు

జీవన మధువుతో నింపిన మధుపాత్ర నుంచి
ప్రేమ దేవత మొదటిసారిగా రుచి చూడ్డమే,
ప్రథమ చుంబనం.
ఆత్మను మోహపుచ్చి, హృదయాన్ని దుఃఖపెట్టే
సంశయానికీ,
అంతరాత్మను ఆనందంతో ముంచెత్తించే నిశ్చయానికీ,
మధ్య విభజన రేఖే, మొదటి ముద్దు.
జీవన రంగానికి, ఆ ముద్దే ఆరంభం.
ఆదర్శ మానవుని జీవిత నాటకానికి నాందీగీతమే
ప్రథమ చుంబనం,
గతంలోని వింతలను భవిష్యత్కాల కాంతులతో
కలిపే బంధమే మొదట్టి ముద్దు.
హృదయం "సింహాసనం" అని, ప్రేమ
"చక్రవర్తి" అని
భక్తి "కిరీటం" అని నాలుగు పెదవులు కలిసి
ఉచ్చరిస్తూ ప్రకటించిన మొదటి మాట,
మొదటి ముద్దు.
ఉపశమనపు దీర్ఘ నిట్టూర్పూ, మధురమైన
మూలుగూ
విడుస్తూ, గాలి గులాబి పువ్వుల మీద
మృదువైన వేళ్ళతో నాజూకుగా నొక్కడమే,
ప్రథమ చుంబనం.
కలల లోకంలోకి, మరో ప్రపంచంలోకి
ప్రేయులను మోసుకుపోయే ఇంద్ర జాలపు
ప్రకంపనారంభమే, మొదటి ముద్దు.
పరిమళ భరితమైన రెండు పువ్వుల
సంయోగమే, మొదటి ముద్దు.
మూడవ ఆత్మ ఆవిర్భవించేందుకు
రెండు పువ్వుల పరిమళ సంయోగమే, ప్రథమ
చుంబనం.

మానవ హృదయ క్షేత్రంలో
ప్రేమదేవత చల్లిన విత్తనంవలె,
ప్రథమ దర్శనం వున్నట్లే;
జీవన వృక్షాగ్రాన పూసిన
ప్రథమ పుష్పం వలె వుంటుంది,
ప్రథమ చుంబనం.

—స్వేచ్ఛానువాదం: చిక్కాల కృష్ణారావు,
మూలం: ఖలీల్ జిబ్రాన్

పెథాలజీ డిపార్టుమెంట్‌కి వెళ్తున్నానని నాతో చెప్పిన ఆమె డిపార్టుమెంటుకి వెళ్లక పోవడం - ఎవరితోనో మాట్లాడుతూ కనిపించడం ఆమె ఫ్రెషర్ అన్న అభిప్రాయాన్ని బలపర్చింది.

అతడితో మాటలు ముగించి కారిడార్‌లోకి వెళ్లిన ఆమె దగ్గరికి "మేడమ్..." అంటూ వెళ్లాను.

—చిత్ర కిరణ్
S/o సుదర్శనం, 3-5-16,
పోచమ్మగుడి,
హన్మకొండ - 506 001.

"ప్రొఫెసర్ గారికి మీరు చెప్పమన్నది చెప్పాను..."

"థాంక్యూ..." అంటూ వెనుదిరిగిన ఆమెను మెరుపు వేగంతో పట్టుకుని నా వైపు తిప్పుకుని నా సీనియర్స్ అప్పగించిన నా బాధ్యతను పూర్తి చేశాను.

ఏం జరిగిందో ఆమె గ్రహించే లోపునే అక్కడ్నుంచి అదృశ్యమయ్యాను. విచిత్రమేమిటంటే నాకా పని చెప్పిన వారిలో ఒక్కరూ నాకు అక్కడ కనిపించలేదు.

ఈ సంఘటన జరిగిన పది రోజులకి కాలేజీలో నేనూహించని షాక్ తగిలింది. ఆ రోజున మామూలుగానే క్లాసుకి వెళ్లాను. క్లాసుకి వస్తున్న ఆమెని చూశాను - పది రోజుల తర్వాత!

'ఇద్దరిదీ ఒకే క్లాసా?' అనుకున్నాను.

క్లాసులోకి అడుగుపెట్టిన ఆమె తిన్నగా లెక్చరర్ చైర్ దగ్గరికి వెళ్లడం నాకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. అసలు విషయం అర్థమయింది - నాకు స్పృహ తప్పిపడిపోయానట - ఈ విషయం నాకు తర్వాత తెలిసింది.

ముక్తాయింపు:

ఆమె మాకు లెక్చరర్ అని మీకు నేను ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు. కాని చెప్పవలసింది ఒకటుంది - ఆ రోజున లైబ్రరీ మెట్ల మీద నాకు పెథాలజీ ప్రొఫెసర్‌గా పరిచయమయిన వ్యక్తి ప్రొఫెసర్ కాదు; సీనియర్ స్టూడెంట్ మాత్రమే! ♦